மெய்யக்கத் தேடர்! அடிகளைப் பற்றிய தான்தோன்றி மே கூறு என்பார் மற்றவர்கள் * கூறு மனிதனுடைய அறிவுக்கு மெய்ப்பொருளாகிறான் * மனிதன் ஆவியாகிய கிர்த்தா செய்யத்தான். நான் கிர்த்தாக்கிறேன்; நான் ஆவாக்கிறேன் என்றார் பேகாரம் * உண்மை மனிதன் தன் அறிவாற்றலால் ஆலோசிக்கும் காரியங்கள் உணர்த்திப் பெருக்கல் உள்ளத்தில் எழுகிறது கிர்த்தகை கர்த்தாவின் காரக உருவெடுக்கின்றது * * ஒரு அடிமை மனம் கிடையாது ! அம்பெண்ணாகிய - மனக்கிழத்தி தேவதையை - கிர்த்தி கல்லால் கொட்டி வருவாரானால் அக்கிர்த்தியாகி வருகிறது. மற்ற அறிவாக்கத்துக்கு காரணமாக ஆன்மாவோ, இறையாளோ, ஆய்வுத்திறனோ, கிர்த்தாத்திறனோ, கல்லாலே கொட்டி வருவாரானால் அது கடியாகி விடுகிறது * * நாகரீகன் தன்னிடம் மருவது போல் ஒருவருடைய ஒருவர் மடுகி அறிவாக்கம் தன்மாற்றம் காதலாகும் * பக்கவலை சாடக்கும் ஆற்றல் ஆன்மா; மாறாமை நோக்காமல் மனத்தை அடக்கி விடுதல் யோகாண்மை * அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் * திருமத்தில் வாழ்வை மறம் மனவலிமை யோகிறவன் மாற்கின்றான் * அடிகளைக்கிறையத் தான்டக்கூறுமதல்லவா கடியா? *

பெரியாழ்வார் :

தனிர பாம்பணையான் தான் மயர்வோர் மர்மை சன்ற ஆவியுண்டு; ஞானபாம்பணையான் சேவை உணவைத் தேவம் சண்பதில்லை * ஆமாவை கட்டியவனிடை பாமனையும் கூட்டினார் * மனைக் காவத்தோடு மற்ற எல்ல மாதும் தேவை; வாழ்க்கை மகனான் பெற்றியும், ஆதமக்கே வையவனத்தான் பெற்றியும், மதுமைக்கே கிண்ணமையும் பெற்றியும் தேவை * உள்ளம் அமைதி அடைய நிகிற்ன சேய்துள் கொள்ளவேண்டும் * ஆது சூத்த மாகப்பு போலவும், சேவை சூத்த வகிர்தாமரை போலவும் * கல்லும் புல்லும் கொடிய, கொல்லும் பாருமாய் கொடிய பேரினர் * காலம் நடையாடிற பாமபதத்தோடுமக்கும் பாம சுளைந்தாரியம், காலமும் அரை தத்தினவும் நடையாடுகிற கிர்ளுலகில் வந்து சுற்றுகிறது * அறுபேதுடைய பக்தி பாமயத்தோடு பாருள். கி சுல்லாமல் பக்தியோ புறுதயலைத்த பொருள்! * அமிமானம் என்ற மாத பக்தத்தால் கிணைக்கப் பெற்ற ஒரு கொற்றுமையுக் தார்த்த ஆவி கோ சன்பர்கள் * காதலுக்கு தான்வருந்தியை ஆளுக்கு ஒரு கொண்டுமை * தேவை மகவுக்காயமாகக் கணிய வேண்டும். வாழ்க்கையை மறுபடியுந் தொடுத்தம்பமாக வே கூறுவேண்டும். தேவையே வாழ்க்கையான் வக்கியம், புருஷார்த்தம் * பணிய வாழ்வாருக்கு, தீப்பட வீட்டிலுள்ளுக்கு துப்பிறவாமல் போ! * ஆன் மறுக்கு கிண்ணம் உலகம் மறுவேண்டும் என்று உயர்ந்த, கிறந்த, வாரந்த, வத்தம் பண்டு வேண்டும் * கொன்றுமுக்கும் மனக் கவலைகளில் விழுந்து தாமம் மக்களின் ஒன்சிலரருக்கு வாலகி கவும் * கிறைக்கேற்ற தூயர் என்பது தானே ஏக்கமே பெருமுப்பு * கிறவை பொய்யா! வாய்வாமத்திர கிருஷ்ணா! * உன் வடிவ கண்ணன் மண்மதனும் பெண்ணுவானே! * ஆயவர் பெண்ணமையை அவரவரும் தேனிருக்கு * பன்னமான் மடையன் பாயும் வெள்ளம்போல் பொங்கி துளைக்கின்றன * ஏன் எண்ணம் தூய அமைதி வாய்ந்த சிறுக்கு கடலான் வரைந்தவை * அதுபட்ட காதற் வையே கடலான் அவரவரும் சுழுகவும் ஸ்ரீகாட்டவுக்கும் அப்பாடல்கள் * அக்கவிதான் மையல் ஏற்று மயக்கம் * அவன் தொன்மை பேத்த எய்யு வையல்லாம் பேர்த்து எரியப் பார்த்தாலும் மாதுவிலைக்கு ஒரு மாப்பாதுவை பேர்க்கவும் பொறுமை தில்லையே! * அவர் ஏதோ ஒரு மாய்கவான ஒளியால் தெளிவாகத் தான் யாத தூர் உலகம் தான் * பொதுமைஎன்ற மனமே பொன் தடையும் மறந்து * வாழ்வை துறந்து ஒட வாகம்பாதது போல் கிவர் தனிமையான் நாடிடையாகவே ஆயாத்திலேர் அமர்ந்து உலகத்தை மறந்து காத் தெல்லாவன்கே * நடையத்தை ஆழ்ந்ததாக அறுபவர்த்தவர் ஆழ்ந்தையையும் நடையமாக்கக் கொண்டாடி வளர்க்க ஆதைப்பட்டிருக்கலாம் * எங்கிருந்தோ பறந்து வந்த ஒர் அடிகளை பறவை நுளக்கினிய சிறுங்களை பாடியாட்டு ஏங்கோ பறந்து போய்விட்டது * கிள்ளத்தின் கிரன் உள்ளந் தின் ஒளியை மறைத்து வாடலாகிவே * நாணினால்: மடி, மனதுக்கு கிடம் கொடுத்து; காடும் காக தூர்த்து கிடமும் கொண்டு; நாடு மகதம் ஏன்றும்; கடந்துழும் செய்தல், ஏலையும் * தன்னைத் தூக்கி விடுத்த தக்க வகையால், காலம் கிண்ணிய அதுத் தேடிய கருக்கணம் பூண்டார் * தொகத்தில் வயமாரனே தூய உண்மை மாறுபடு யோகவே! * மனக்கோணல் கிண்ணத் கிவருக்கு உடற்கோணல் நிமிர்ந்து செய்யலாம் * அதுதத் தேய்வமே ஆனாய்ப்பட அறுப்பு கிடக்கிறது * அடிகளை வாலங்கிடம் நுட்புறையப்பது போல் * வாலன்னகை வேண்டாம் தங்கள் புண்ணகையே போதும் * அடிகளை அடுகிடக்கத் தொடும் பாரம்பரியம் மற்ற தூய்மார்களுக்கே ஆகு; கிற்ற தூய்க்கோ அடிகளை மறைத்துப்பாரம்பரியம் ஆகை * மலத்திற்கு மேலான மலத்தையும், நகரமடைக்கு மேலான நகரமையும் காட்டி அடக்கப்படுகிறது * உடையவன் உடைமைகளைக் கைவிடமாட்டான். நாமமல்லாம் கோணிலைந்த மர்மதைகள் அல்ல! * எங்கு திருமுகமாக்கிறதோ அங்கு மகிழ்ந்து கிடக்கிறது என்றார் தேன் ஊறிய வாய் * அருளாளர் உள்ளங்களையும், அறிவாளர் உள்ளங்களையும், கவியாளர் உள்ளங்களையும், பாம நாமர்களின் உள்ளங்களையும் வயப்படுத்துகிற "ஒருவே வென்று மேலாம் பாமனாராகி" * மலர்களில் மதுப்பருகப் பண்பாவம் வுண்டிடும் பொர் * குற்றம் கிண்ணிக் இணம் பெருகிய * கிவருக்கும் பட்டுணி ஏன்பதே கிதுயப்பட்டுணிதான்; வறுமை யென்பது கிதுய வறுமைதான் * ஏனக்கு உள்ளுறு நான் பட்டுண நானல்ல; கிறைவனே ஏனுறு நானே பட்டுண நான் *

இந்தக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்! சுக்கலாகும் வினைக்கக்கூடிய ஆய்வியானால் மூவரு வந்தாக மலர் கிவிப்பேம். துயரம் தோன்றும் போது கிர்த்தாவுமாய் இருப்பது காதலாணமக்கு கொடுத்தாக்கியமிலிருக்கு * கோயிற்றுக்கு ஆனாரி வரக்கூடாமானால் கிரைய நடவு கிடக்கவும் கிடம் சுகாயமாக மறைந்து போயும் * கிர்த்தா தூக்கத்தை அடக்கி கொள்ளாக மயாது * கிரை தயவும் உள்ளம் சிர்க்கிலமலை கிகம் கிரண்டும்; உள்ளத்தில் கோ தோன்றுமுடனே கிகம் கோ ஏய்யும் * மாற்றமை ய தூ கிறு தூயவர்களைக் கண்டு ஆதுதாயப்பட்ட ஒவ்வொரு தூவையும் அடுக்கையதுமட கிரப்பதோ நம் கிரிப்பு கிள்ளாமலும் உள்ளம் கிறந்துவரும் * தக்கத்திலும் கிவக்கக்கத்துக் கொள்வது என்றும் கிரிந்து மகத்துடன் கிவக்க கிறமை பெறுவதாகும் * தேவதுகள் ஏய்ந்த அவமானம் அடைந்து போற்றும் மேமாள் கிரக்கவுமுயுமானால் அது மாறாப்பத் தக்கணமாகும் * அரண்மனை யொர்கூலியுள் அடைக்கப்பெற்ற மையல்லாமல் வாக்கணம் போல் * வழிமறித்து கிடைபூண்ட அமிழ்த் சத்துவது போல புறப்பட்டான் *